

پیشگیری

◇ مننژیت ویروسی و برخی از انواع باکتریایی از طریق تماس مستقیم با ترشحات تنفسی و حلق منتقل می شود.

هر دو نوع مننژیت در افرادی که ضعف سیستم ایمنی دارند بیشتر دیده می شوند. فقر بهداشتی و زندگی در مکانهای شلوغ مانند خوابگاه ها و پادگان ها و یا سفر به مکانهایی که شیوع بالای مننژیت دارند، خطر ابتلا را بیشتر می کند.

بنابراین تزریق واکسن یکی از راه های پیشگیری است

◇ در برخی از انواع مننژیت های خطرناک که قابلیت سرایت بالایی دارند، افرادی که در تماس نزدیک با بیمار بودند مانند خانواده باید حتما تحت نظر پزشک عفونی قرار بگیرند و داروهای خاصی مصرف نمایند.

تشخیص

* گرفتن مایع نخاعی (آب کمر) :

قطعی ترین راه تشخیص مننژیت است. در این آزمایش پزشک مقدار کمی از مایع مغزی نخاعی را خارج می کند و جهت تشخیص وجود میکروبها و یا ویروس ها بر روی آن آزمایش های لازم انجام داده می شود.

* همچنین ممکن است برای شما سی تی اسکن و ام آر آی مغز نیز انجام شود.

* سفت شدن گردن: این حالت شبیه گرفتگی عضله ی گردن که در خواب رخ می دهد نیست. این نوع سفتی گردن، در یک ناحیه ی خاص اتفاق می افتد و پس از گرم کردن و ماساژ بهتر نمی شود.

زمانی که شما حرکت کششی انجام می دهید، این درد بدتر می شود و می تواند به جز گردن و شانه ها، نقاط دیگر را نیز درگیر کند. حرکت دادن گردن به سمت بالا و یا پایین موجب کشش بافت ملتهب مننژ شده و باعث درد عمیق و شدید می شود و می تواند به سر و یا قسمت پایین کمر نیز منتشر گردد.

* فتوفوبی (ترس از نور): در این حالت فرد بیمار نگاهش را از نور روز می دزدد و یا حتی در یک اتاق روشن دچار دوبینی می شوید که می تواند ناشی از مننژیت باشد.

* بهت و گیجی: وقتی التهاب در مغز منتشر می شود شما دچار حالت گیجی و خواب آلودگی و عدم تمرکز خواهید شد.

* بثورات پوستی: نقاط کوچک مایل به ارغوانی بر روی پوست، می تواند نشانه ی مننژیت باشد. بثورات آخرین و جدی ترین نشانه ای هستند که به شما می گوید که دچار نوع باکتریایی مننژیت شده اید.

فرمانده مرکزی بدن، مغز و نخاع می باشد. به همین دلیل نگاه داشتن آن ها از بروز آسیب ها بسیار مهم است. آنها توسط پرده یا غشایی به نام مننژ پوشانده می شوند.

زمانی که این پرده توسط عفونت باکتریایی یا ویروسی دچار التهاب شود مننژیت رخ می دهد. این التهاب معمولا در اثر عفونت مایعی که اطراف مغز و نخاع را فرا گرفته است، رخ میدهد.

مننژیت ها به دو دسته عفونی و غیر عفونی تقسیم می شوند.

* مننژیت های عفونی اغلب توسط باکتری ها ایجاد می شوند که بسیار نادر و خطرناک می باشند و معمولا بیماران دچار عوارض جدی مغزی می شوند.

* مننژیت های عفونی که پس از جراحی روی مغز، ستون فقرات و یا در اثر ضربه به سر و شکستگی جمجمه رخ می دهد که نیاز به بستری و تجویز آنتی بیوتیک است ولی خطر انتقال بیماری وجود ندارد.

* مننژیت غیر عفونی توسط ویروس ها ایجاد می شوند. مننژیت ویروسی شایعترین و کم خطرناکترین نوع مننژیت است و آسیب کمتری به مغز می رساند. متأسفانه علائم این دو بسیار مشابه هم می باشد.

علائم بیماری

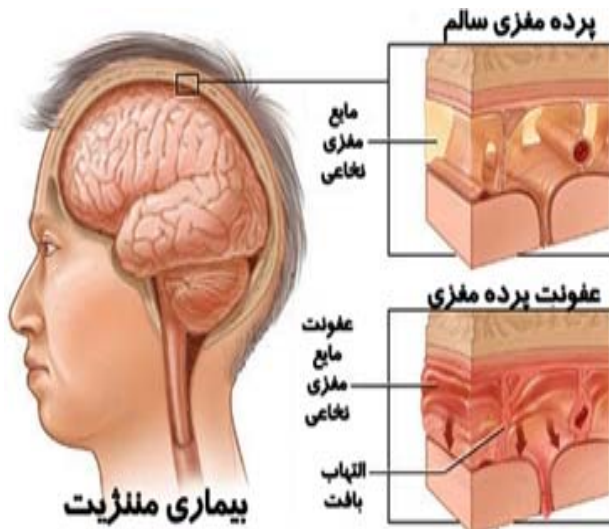
نشانه های اولیه بیماری شامل :

* تب و حالت تهوع و سردرد: پیوسته بدتر شده و به دارو پاسخ نمی دهد. مننژیت می تواند به سرعت پیشرفت کند و در این حالت بسیار خطرناک است.

توصیه های مهم پرستاری

درمان

مننژیت



- بیمار مبتلا به مننژیت بایستی در اتاق جداگانه بستری شود و فرد مراقبت کننده از بیمار در زمان تماس با بیمار، بایستی ماسک جراحی بزند و پس از هر بار تماس با بیمار دستهای خود را بشوید. پنجره اتاق بیمار در روز چندین بار مدتی باز باشد تا هوا در اتاق در جریان باشد.
- دستمال آلوده به ترشحات دهان و بینی بیمار با عفونی می باشد و باید در سطل زباله درب دار ریخته شده و پس از گره زدن کیسه زباله دفع شود.
- کم کردن نور محیط به علت اثر فزاینده نور بر درد بیمار
- کنترل تب، ضربان قلب، فشار خون و علائم بیمار
- از قبیل: کنترل سطح هوشیاری، تغییر وضعیت ذهنی، کنترل وضعیت حرف زدن و تقارن حرکات صورت، کنترل نشانه های افزایش فشار داخل جمجمه (سردرد)
- کنترل وضعیت تنفس
- کنترل تشنج
- مننژیت یک بیماری بسیار خطرناک و مودنی است و می تواند بالقوه کشنده نیز باشد لذا ضروری است:
 - اولا: این بیماری را دستکم نگیرید و اصرار به ترخیص زود هنگام نداشته باشید.
 - ثانیا: مصرف داروها در منزل را دقیقا طبق دستور پزشک به انجام برسانید.

درمان مننژیت بستگی به علت آن دارد:

- مننژیت باکتریایی از طریق آنتی بیوتیک ها و در بیمارستان درمان می شود. ممکن است در بیمارستان دارو های دیگری نیز به شما داده شود و همچنین شما را برای جلوگیری از بروز مشکلات جدی تری مانند از دست دادن شنوایی، تشنج و یا آسیب های مغزی بررسی کنند.
- مننژیت ویروسی شایع تر است و غالبا مبتلایان به این نوع مننژیت بعد از دو هفته بهبود می یابند. در موارد خفیف این بیماری، ممکن است شما تنها به درمان های خانگی نیاز داشته باشید. این درمان ها شامل نوشیدن مقدار زیادی آب و مایعات و همچنین دریافت دارو هایی برای کنترل و تسکین تب و درد می باشد.
- در مننژیت هرپسی باید داروی ضد ویروس طبق نظر پزشک دریافت کنید.